

**ARCHITEKCI
GZOWSKI & GZOWSKI S.C.**

80-178 Gdańsk, ul. Goplańska 38, tel./fax (58) 349-57-14

e-mail: biuro@architekci-gzowski.pl, www.architekci-gzowski.pl, NIP: 583-294-03-31, nr konta: MULTIBANK 73 1140 2017 0000 4102 0545 6993

Obiekt	AKADEMIA MORSKA W GDYNI - BUDYNEK H		
Adres obiektu	BUDYNEK H, 81-225, GDYNIA, ul. MORSKA 81-87 DZIAŁKI NR 370/11, 253/12; ARKUSZ NR 50		
Projekt	PROJEKT REMONTU ELEWACJI WRAZ Z WYKONANIEM IZOLACJI ŚCIAN FUNDAMENTOWYCH BUDYNKU A, B, C i H - BUDYNEK H		
Inwestor	AKADEMIA MORSKA W GDYNI 81-225 GDYNIA, ul. MORSKA 81-87		
Rodzaj dokumentacji	PROJEKT WYKONAWCZY		
Branża: Architektura projektant	mgr inż. arch. Mateusz Gzowski upr. nr 472/POOKK/2012	Data: 2015.04.29	Podpis:
Bran. Konserwatorska projektant	mgr Anna Nowakowska	2015.04.29	
Projekt składa się z ..... kolejno ponumer. stron	KWIECIEŃ 2015		Egz. ....

ZAWARTOŚĆ OPRACOWANIA

1. Strona tytułowa
2. Spis zawartości
3. Załączniki formalne:
  - 3.1. Kopie dokumentów potwierdzających przygotowanie zawodowe projektantów Zał.1.
  - 3.2. Oświadczenie projektantów Zał.2.
4. Projekt zagospodarowania działki budowlanej:
  - 4.1. Opis
  - 4.2. Rysunek projektu zagospodarowania terenu
5. Projekt wykonawczy, architektoniczny:
  - 5.1. Opis techniczny
  - 5.2. Rysunki projektowe
6. Program prac konserwatorskich

Niniejsza dokumentacja jest własnością
Akademii Morskiej w Gdyni
i chroniona jest na podstawie ustawy
o prawie autorskim i prawach pokrewnych
z dnia 4 lutego 1994 r.

Gdańsk 2015-04-29

OŚWIADCZENIE

Zgodnie z art. 20 ust. 4 ustawy prawo budowlane z dnia 7 lipca 1994 roku
(wraz z późniejszymi zmianami)

Oświadczam,

że projekt architektoniczno-wykonawczy

**PROJEKT REMONTU ELEWACJI WRAZ Z WYKONANIEM
IZOLACJI ŚCIAN FUNDAMENTOWYCH BUDYNKU A, B, C i H
BUDYNEK H**

został sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami i zasadami wiedzy technicznej.

TYTUŁ	IMIE, NAZWISKO	SPECJALNOŚĆ	Nr UPRAWNIEŃ	DATA	PODPIS
mgr inż. arch.	MATEUSZ GZOWSKI	Architektoniczna	472/POOKK/2012	2015-04-29	

CZĘŚĆ I

OPIS PROJEKTU ZAGOSPODAROWANIA TERENU

**„PROJEKT REMONTU ELEWACJI WRAZ Z WYKONANIEM
IZOLACJI ŚCIAN FUNDAMENTOWYCH BUDYNKU A, B, C i H”
BUDYNEK H**

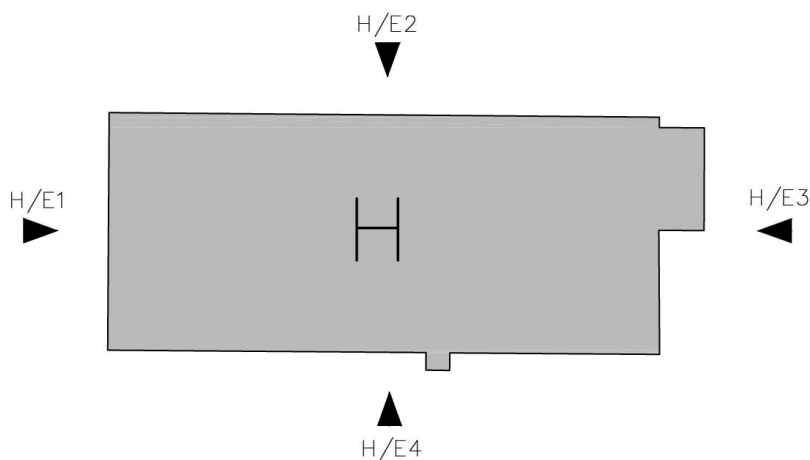
Fot. Elewacja frontowa H/E1 budynku H

1.0 PRZEDMIOT INWESTYCJI

- 1.1 Przedmiotem inwestycji jest wykonanie konserwacji elewacji oraz założenie izolacji przeciwwodnej oraz termicznej w strefie podziemnej ścian fundamentowych. Nowoprojektowana inwestycja z racji swojego charakteru nie będzie zakłócała funkcji sąsiednich. Teren w okóło budynku zostanie podporządkowany planowanej inwestycji z przywróceniem do stanu zastanego oraz zagospodarowany w celu możliwości jego sprawnej budowy. Prace nie spowodują, iż budynek będzie oddziaływał negatywnie na

sąsiadującą zabudowę w myśl ustawy prawo budowlane z dnia 7 lipca 1994 roku z późniejszymi zmianami.

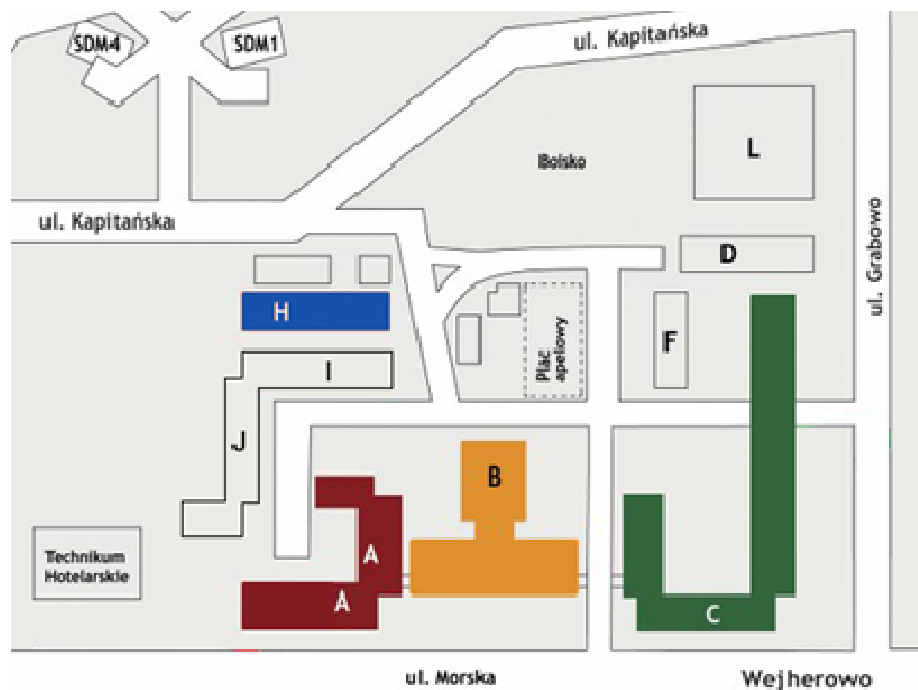
- 1.2 Z powodów ograniczonych środków finansowych i okresowego finansowania inwestycji przewiduje się realizację zadania w kilku zamierzeniach inwestycyjnych z podziałem na poszczególne elewacje.

Rys. Budynek H – oznaczenia elewacji.

2.0 ISTNIEJĄCY STAN ZAGOSPODAROWANIA I ZABUDOWY DZIAŁKI

- 2.1 Położenie – budynki zabytkowego Zespołu Akademii Morskiej w Gdyni położone są w Gdyni Grabówku. Budynki zespołu A, B, C, H położone są na działkach 370/11, 253/12 które graniczą z działkami pasa drogowego ul. Morskiej.
- 2.2 Ukształtowanie powierzchni –
- 2.2.1 Powierzchnia działek 370/11, 253/12 ukierunkowana PN-W ku zatoce Gdańskiej od strony Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego.
- 2.3 Zainwestowanie:
- 2.3.1 Działki 370/11, 253/12 zajmowana jest przez zabytkowy zespół Akademii Morskiej w Gdyni. (Rys. planu kampusu AMG)
- 2.3.2 Campus Akademii Morskiej w Gdyni rozplanowany jest na planie zbliżonym do trapezu prostokątnego, którego boki zamykają ulice: od północy – ul. Grabowo, od zachodu (biegnąca diagonalnie) – ul. Kapitańska, od południa – posesja Technikum Hotelarskiego. Kompleks uczelni składa się z 9 budynków oznaczonych literami: A, B, C, D, F, H, I, J, L oraz 4 małych bez oznaczenia. Trzy główne gmachy (A, B, C) od ul. Morskiej wraz znajdującymi się między nimi przejazdami bramnymi tworzą spójnie skomponowany front uczelni, którego środkowa część jest cofnięta. Wzdłuż płd. granicy uczelni usytuowane są budynki J – równoległe do niej, I oraz H – prostopadle. Północną elewację buduje równoległe do ulicy skrzydło budynku C oraz prostopadle do niej ustawione budynki D i L. Przy północnej krawędzi ograniczającej uczelnię znajduje się boisko. Budynek F zbudowano na zapleczu północnej części północnego skrzydła budynku C.

Rys. Plan campusu Akademii Morskiej w Gdyni

- 2.4 Uzbrojenie techniczne – projekt nie wymaga ingerencji w sieci miejskie. Nie dokonuje się korekt przebiegów sieci miejskich.
  - 2.4.1 W bezpośrednim sąsiedztwie projektowanych robót na terenie działek 370/11, 253/12 znajdują się:
    - 2.4.1.1 Sieć wodociągowa
    - 2.4.1.2 Sieć elektroenergetyczna
    - 2.4.1.3 Instalacja elektroenergetyczna oświetlenia
    - 2.4.1.4 Sieć telekomunikacyjna
    - 2.4.1.5 Sieć ciepłownicza
    - 2.4.1.6 Kanalizacja sanitarna
    - 2.4.1.7 Kanalizacja deszczowa
    - 2.4.1.8 Sieć technologiczna zasilania silników szkoleniowych
- 2.5 Zieleń urządzone, krzewy i drzewostan w strefie oddziaływania robót budowlanych
  - 2.5.1 W strefie wykopu w celu wykonania izolacji przeciwwodnej i termicznej pionowej fundamentów znajdują się:
    - 2.5.1.1 Niskie drzewo w odległości około 6,30m od elewacji H/E2 budynku H.
    - 2.5.1.2 Dwa drzewa w odległości około 5,40m od elewacji H/E4 budynku H.
    - 2.5.1.3 Drzewo w odległości 8,05m od elewacji H/E4 budynku H.
- 2.6 Stan środowiska naturalnego – zrównoważony, w postaci typowej dla kampusów akademickich, bez zagrożeń ani elementów cennych.
  - 2.6.1 Na budynku nie występują żyjące dziko zwierzęta objęte ochroną oraz zarówno ich siedliska i ostoje. Zgodnie z art. 52 ust. 1 pkt 4 tej ustawy, z uszczegółowionym zapisem § 6 pkt 4 rozporządzenia ministra środowiska w sprawie gatunków dziko występujących zwierząt objętych ochroną, obowiązuje zakaz niszczenia ich siedlisk i ostoi
- 2.7 Adaptacje i rozbiórki – wymianie ulegną studzienki doświetleniowe oraz częściowo nawierzchnie sąsiadujących terenów utwardzonych, ścieżki pieszkie oraz elementy opaski betonowej w tym w pasie drogowym.
- 2.8 Urządzenia budowlane:
  - 2.8.1 Budynek H na terenie działek 370/11, 253/12 otoczony jest strefą chodników i dróg pieszko – jezdnych, wewnętrznych oraz od strony południowej budynek znajduje się w odległości 4,3m od granicy działki.
  - 2.8.2 W strefie wykonywania prac znajduje się współczesny mur oporowy. Należy bezwzględnie zachować go w stanie nie pogorszonego. Konserwacja muru nie jest przedmiotem niniejszego projektu.
- 2.9 Dostępność komunikacyjna – istniejący zabytkowy budynek H znajduje się w głębi działek nr 370/11, 253/12 od strony zachodniej i nie graniczy z żadnym pasem drogowym. Dojazd tylko drogami wewnętrznymi.

3 PROJEKTOWANE ZAGOSPODAROWANIE I ZABUDOWA DZIAŁKI

- 3.1 Zabudowa: Brak projektowanej nowej zabudowy. Parametry jak kubatura obiektów, powierzchnia zabudowy nie ulegają zmianie.
- 3.1.1 Zagospodarowanie działki budowlanej w otoczeniu budynku H generalnie nie ulega zmianie poza częściową zmianą wykończenia nawierzchni chodników i dojazdów przylegających do elewacji budynku.
  - 3.1.2 Ingerencja w otaczający budynek teren spowodowana jest koniecznością wykonania wykopu w celu założenia izolacji pionowej przeciwwodnej oraz termicznej oraz wykonaniem izolacji poziomej fundamentów. Wykonanie wykopów jest dogodnym momentem w celu przeprowadzenia remontu nawierzchni chodników wewnętrznych i zewnętrznych.
  - 3.1.3 Do odtworzenia ciągów pieszych na terenie działek 370/11, 253/12 należy stosować płytki betonowe w kolorze naturalnym z nawierzchnią z otoczków płukanych (4-15mm) w obrzeżach lub krawężnikach betonowych oraz należy przywrócić oryginalne nawierzchnie z kamieni polnych tak zwanych „kocich łbów”.
  - 3.1.4 Do odtworzenia ciągów pieszych od strony zachodniej (H/E4) oraz północnej (H/E1) budynku H na terenie działek 370/11, 253/12 należy stosować materiał istniejący. Wzdłuż elewacji H/E1 nawierzchnia z kamieni polnych tak zwanych „kocich łbów”, zaś wzdłuż elewacji H/E4 prefabrykaty drogowe typu „trylinka”. W razie braków materiałowych należy wykonać uzupełnienia materiałem nowym identycznym.
- 3.2 Układ komunikacyjny:
- 3.2.1 Bez zmian. Nie dokonuje się zmian projektowych w układzie komunikacyjnym.
- 3.3 Zieleń:
- 3.3.1 Powierzchnia biologicznie czynna działki bez zmian odtwarza się zakres istniejących ziieleńców, chodników, dojazdów.
  - 3.3.2 W strefie bliskiej wykopu w celu wykonania izolacji przeciwwodnej i termicznej pionowej fundamentów znajdują się:
    - 3.3.2.1 Niskie drzewo w odległości około 6,30m od elewacji H/E2 budynku H.
    - 3.3.2.2 Dwa drzewa w odległości około 5,40m od elewacji H/E4 budynku H.
    - 3.3.2.3 Drzewo w odległości 8,05m od elewacji H/E4 budynku H.
    - 3.3.2.4 Nie planuje się usuwania, czy przesadzania drzew lub krzewów.
    - 3.3.2.5 W trakcie wykonywanych prac należy zwrócić szczególną uwagę na system korzeniowy drzew w pobliżu wykonywanych prac oraz na stan kory pni. Podczas prowadzenia prac budowlanych należy właściwie i z należytą ostrożnością chronić ww. drzewa. Należy po obwodzie osłonić pnie drzew przeciw uderzeniowo tarcicą drewnianą do wysokości 2,5m na mocowaniu z druta stalowego o odpowiedniej wytrzymałości. Nie należy w obrębie korony drzewa składować materiałów budowlanych ani z ziemi z wykopów. Odkryte korzenie podczas wykonywanych wykopów należy chronić przed przesuszeniem i przemarznięciem. Krawędź wykopu w bezpośrednim sąsiedztwie drzew należy osłaniać warstwami wilgotnego torfu i tkaniną jutową lub matami słomianymi według odpowiedniej technologii mocowania. Wykopy w bezpośrednim sąsiedztwie systemu korzeniowego drzewa wykonywać ręcznie tylko i wyłącznie w obecności i pod kontrolą kierownika budowy. Przedmiotowe drzewa w okresie prowadzenia prac budowlanych wymagają stałej obserwacji i w przypadku pogorszenia się ich stanu zdrowotnego bądź zachwiania ich stabilności należy niezwłocznie powiadomić inspektora nadzoru.
    - 3.3.2.6 Teren w sąsiedztwie roślinności zabezpieczyć szalunkami z tarcicy drewnianej, sosnowej przeciw osuwaniu.
- 3.4 Sieci uzbrojenia terenu:
- 3.4.1 Brak nowoprojektowanych sieci lub przyłączy mediów.
  - 3.4.2 Przy wykonywaniu wykopu w sąsiedztwie istniejących sieci wszelkie prace ziemne należy wykonywać ręcznie.
  - 3.4.3 W przypadku odkrycia sieci w tym sieci niezainwentaryzowanych należy zabezpieczyć je przed zniszczeniem, osunięciem, oraz przed dostępem osób niepowołanych. W przypadku zniszczeń sieci niezwłocznie powiadomić kierownika budowy oraz właściciela sieci.
  - 3.4.4 Gdy w wykonywanych wykopach występują studzienki sieci i instalacji zewnętrznych należy je zabezpieczyć lub czasowo zdemontować w celu wykonania robót, a następnie odtworzyć zgodnie ze stanem pierwotnym.
  - 3.4.5 Gdy w wykonywanych wykopach występują sieci oraz instalacje w tym elementy kanalizacji deszczowej oraz sanitarnej należy je zabezpieczyć lub czasowo

zdemontować w celu wykonania robót, a następnie odtworzyć zgodnie ze stanem pierwotnym dokonując niezbędnych wymian, redukcji, uzupełnień i montażu nowych elementów w tym wymiany wpustów rur spustowych wraz z rewizjami.

3.5 Urządzenia budowlane

3.5.1 Projektuje się wymianę istniejących studzienek doświetleniowych kondygnacji piwnicy z murowanych na prefabrykowane, systemowe studzienki poliestrowe ze stalowymi pokrywami kratowymi, ocynkowanymi.

4 DANE LICZBOWE

4.1 Powierzchnia działek budowlanych

37.070.94m²

4.1.1. Powierzchnia zabudowy

985,28m²

4.2 Ilość kondygnacji naziemnych

2 kondygnacje

4.3 Ilość kondygnacji podziemnych

1 kondygnacja

4.4 Wysokość elewacji

10,30m (max)

5 OCHRONA KONSERWATORSKA

5.1 Decyzją z dnia 25 marca 1987 r. Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku kompleks budynków Akademii Morskiej w Gdyni wpisano do Rejestru Zabytków Województwa Gdańskiego (obecnie Pomorskiego) pod numerem 1153 (dawny 1002).

5.2 Projekt podlega uzgodnieniu w postaci decyzji w urzędzie Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku

6 WPŁYW EKSPLOATACJI GÓRNICZEJ – NIE DOTYCZY

7 ZAGROŻENIA

7.1 Istniejące zagrożenia dla środowiska – nie stwierdzono.

7.2 Przewidywane zagrożenia dla środowiska – nie przewiduje się: prace budowlane nie będą powodować żadnych dodatkowych zanieczyszczeń, ponadnormatywnych emisji ani zakłóceń oraz ocenia się, że budynek po przeprowadzonych pracach nie będzie uciążliwy zarówno dla ludzi, jak i środowiska w rozumieniu prawa budowlanego oraz przepisów odrębnych.

7.3 Istniejące zagrożenia dla higieny i zdrowia użytkowników projektowanego obiektu – nie stwierdzono.

7.4 Przewidywane zagrożenia dla higieny i zdrowia użytkowników projektowanych obiektów – nie przewiduje się.

8 WARUNKI WYNIKAJĄCE Z PLANU MIEJSCOWEGO:

8.1 brak obowiązującego planu miejscowego dla terenu inwestycji.

8.2 Obecnie (kwiecień 2015) sporządzany jest plan zagospodarowania przestrzennego dla przedmiotowego terenu nr 0903 – „Morska – Komandorska, Kapitańska”.

8.3 Niniejsza inwestycja ze względu na swój zakres – remont obiektu zabytkowego - nie wymaga ustanowienia decyzji o warunkach zabudowy.

Projektant: *mgr inż. arch. Mateusz Gzowski*

Uprawnienia do pełnienia samodzielnych funkcji
technicznych w budownictwie w specjalności
architektonicznej nr ewid. 472/POOKK/2012

Gdańsk, dn.29.04.2015 r

Gdańsk, dn.29.04.2015 r.

CZĘŚĆ II

OPIS TECHNICZNY

„PROJEKT REMONTU ELEWACJI WRAZ Z WYKONANIEM IZOLACJI ŚCIAN FUNDAMENTOWYCH BUDYNKU A, B, C i H” BUDYNEK H

1. DANE OGÓLNE

1.1. MATERIAŁY WYJŚCIOWE

- 1.1.1. Umowa z Inwestorem – Akademia Morska w Gdyni
- 1.1.2. Prawo budowlane z dnia 7 lipca 1994 roku (wraz z późniejszymi zmianami)
- 1.1.3. Rozporządzenie ministra infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. (wraz z późniejszymi zmianami) w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.
- 1.1.4. Rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (wraz z późniejszymi zmianami)
- 1.1.5. Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami dz.u. nr162 poz. 1568 (wraz z późniejszymi zmianami)
- 1.1.6. Dyspozycje funkcjonalne Inwestora
- 1.1.7. Dyspozycje konserwatorskie Inspektora PKWZ w Gdańsku Jana Tuska.
- 1.1.8. Mapa do celów projektowych udostępniona przez Inwestora
- 1.1.9. Badania konserwatorskie wraz z programem konserwatorskim autorstwa mgr Anny Nowakowskiej.
- 1.1.10. Inwentaryzacja działki oraz budynków istniejących
- 1.1.11. Oględziny istniejącej działki oraz działek sąsiednich

1.2. RYS HISTORYCZNY

W czerwcu 1920 roku ówczesny minister spraw wojskowych podpisał akt utworzenia Szkoły Morskiej z siedzibą w Tczewie. Uroczyste otwarcie szkoły nastąpiło 8 grudnia. Była to szkoła typu licealnego, gdzie nauka trwała 3,5 roku.

W związku z budową portu morskiego w Gdyni powstała koncepcja przeniesienia Szkoły Morskiej do Gdyni. W 1927 roku powstało Towarzystwo Szkoły Handlu Morskiego i Techniki Portowej w Gdyni, którego celem działalności była budowa kompleksu Morskich Szkół Zawodowych w Gdyni, które miały kształcić wykwalifikowaną kadrę dla rozwijającego się młodego portu. W skład kompleksu miały wchodzić: Szkoła Handlu Morskiego dla kształcenia przedsiębiorców i pracowników biur handlowych i przewozowych, Szkoła Budowlano-Drogowa dla kształcenia techników budowlanych, Szkoła Rzemieślnicza celem kształcenia rzemieślników różnych specjalności oraz Szkoła Morska dla kształcenia oficerów i mechaników morskich i Szkoła

Jungów dla kształcenia maszynistów okrętowych i rybaków na kutrach. W lipcu 1928 roku położono kamień węgielny pod nową siedzibę Szkoły Morskiej w Gdyni. Uczelnia została tam przeniesiona w czerwcu 1930 roku i otrzymała nazwę Państwowej Szkoły Morskiej.

Obowiązujący w Tczewie trzyletni okres nauki został wydłużony do około 4 lat. Uczelnia otrzymała nowoczesnie wyposażone gabinety i pracownie, nastąpiły zmiany w organizacji studiów. Przy szkole istniał internat obliczony na około 180 słuchaczy. Wraz z przenosinami Szkoła otrzymała nowy statek szkolny "Dar Pomorza".

W latach trzydziestych wraz z rozwojem polskiej marynarki handlowej następował dalszy rozwój Państwowej Szkoły Morskiej. W 1938 roku poza wydziałami mechanicznym i nawigacyjnym utworzono trzeci wydział Transportu i Administracji Morskiej. We wrześniu 1939 roku gmachy Szkoły pełniły rolę szpitala, później mieściły się w nich koszary, a następnie znów szpital.

Widok na północną elewację gmachu głównego budynku A; na drugim planie budynek B, <http://www.naszagdynia.com/szkola-morska>

a) Widok na północną elewację gmachu głównego budynku B, wraz z przejazdem bramnym między budynkami A i B. b) zbliżenie na przejazd.

<http://www.am.gdynia.pl/historia-wsm>

Oryginalne ogrodzenie od wschodu wokół kompleksu akademii morskiej,
<http://wolneforumgdansk.pl/viewtopic.php?t=176>

Budynek „A” Akademii Morskiej w Gdyni podobnie jak będący najbardziej cennym obiektem w kompleksie uczelnianych zabudowań Gmach Centralny – budynek „B” należą do czołowych przykładów polskiej architektury doby modernizmu. Budynek H był budynkiem o funkcji uzupełniającej, w której znajdowały się warsztaty praktyczne z mechaniki silników statków. Budynek został wybudowany w stylistyce budynków od ul. Morskiej. Zastosowano detal cegły betonowej, detal krat, strukturę tynku. Zastosowano ciekawe rozwiązanie pilastrów o planie trójkąta (analogiczne rozwiązanie znajduje się na dawnej przychodni w Gdańsku przy ul. Wałowej). Projektantem zespołu Akademii Morskiej w Gdyni był Wacław Tomaszewski. Można powiedzieć, że niniejszy projekt był jego najważniejszym i najlepszym projektem w całej życiowej karierze.

Stylistyka kompleksu budynków Akademii Morskiej w Gdyni utrzymana jest w charakterystycznej dla II fazy modernizmu, zapoczątkowanej w latach 30-tych, tendencji do pewnego sceptycyzmu wobec czysto funkcjonalistycznych form. Druga połowa lat trzydziestych przyniosła pewien zwrot w estetyce europejskiej. Wzrost tendencji nacjonalistycznych i totalitarnych spowodował tęsknotę za formą monumentalną i podniosłą. Dodatkowo koniec światowego kryzysu finansowego pozwolił na zaprzestanie oszczędności i pewien zwrot ku materiałowej perfekcji.

W opisywanym kompleksie budynków w pewnym stopniu zrezygnowano z czysto praktycznych form na rzecz zastosowania elementów nadających obiektom wrażenie solidności i trwałości. Tendencje te uwiadaczniają się szczególnie w partiach cokołu (oryginalnie masywne, znacznie wystające przed lico płyciny nawiązujące do rustykalnych bonii) czy w charakterze dość okazałych gabarytów gierowanego, ząbkowanego gzymsu wieńczącego (podokapowego).

Wzniesiony w stylu wyraźnie nawiązującym do Art Déco kompleks wykazuje wyraźne znamiona wpływów ceglanej architektury z kręgu szkoły hamburskiej. Całość założenia monumentalna i oparta na klasycznych kanonach symetrii wykazuje w rozwiązaniu poszczególnych budynków wyraźnie modernizujący charakter. W formach przestrzennych centralnie położonego budynku tego zespołu – Szkoły Handlu Morskiego widzimy oryginalną grę detalu ceglano-ceglanego, podobną do tej, która wywodzi się od twórczości architektów hamburskich. Stojący obok gmach Szkoły Morskiej (ul. Morska 83) – obecnie Akademii Morskiej – prezentuje również pięknie opracowany, geometryczny detal elewacji, który w oryginale ceglany został jednak w latach 70-tych ubiegłego wieku w części środkowej otynkowany. Szczególnie efektownie rozwiązano część wejściową do budynku, gdzie portal

ujęto w trzy arkadki wsparte na kubizujących konsolach i podparte kryształkowymi emblematami.

1.3. ZAKRES ROBÓT BUDOWLANYCH

- 1.3.1. Konserwacja elewacji ceglanej wraz z detalem architektonicznym
- 1.3.2. Konserwacja oraz odtworzenie cokołu żłobkowanego
- 1.3.3. Wykonanie izolacji pionowej ścian fundamentowych
- 1.3.4. Wykonanie izolacji poziomej ścian fundamentowych
- 1.3.5. Wykonanie wymiany zdegradowanych tynków pomieszczeń piwnicznych
- 1.3.6. Wykonanie izolacji termicznej ścian piwnicznych
- 1.3.7. Wykonanie opierzeń blacharskich elewacji.
- 1.3.8. Konserwacja z odtworzeniem stolarki drzwiowej zewnętrznej (częściowo dokonano odtworzenia drzwi drewnianych)
- 1.3.9. Konserwacja i odtworzenie krat zewnętrznych
- 1.3.10. Wymiana okien na poziomie piwnicy
- 1.3.11. Wymiana studzienek doświetleniowych okien piwnicznych
- 1.3.12. Wykonanie odtworzenia warstw nawierzchni pieszo jezdnych

2. ROZWIĄZANIA ARCHITEKTONICZNE

2.1. WYTYCZNE DO REALIZACJI OBIEKTU - Kierownik budowy powinien realizować obiekt zgodnie z przepisami prawa. W szczególności z:

- 2.1.1. Prawo budowlane z dnia 7 lipca 1994 roku (z późniejszymi zmianami)
- 2.1.2. Rozporządzenie ministra infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. z późniejszymi zmianami) w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.
- 2.1.3. oraz także z innymi obecnie obowiązującymi przepisami ochrony pożarowej obiektów, higieny pracy, przepisami sanitarnymi, bezpieczeństwa pracy, planem BIOZ, itd.
- 2.1.4. Przed przystąpieniem do realizacji robót budowlanych Kierownik Budowy winien jest przeanalizować całą dostępną dokumentację dotyczącą obiektu i zrozumieć wszelkie zawarte w niej postanowienia. W razie napotkania niejasności, niejednoznaczności, niezgodności danych zawartych w poszczególnych opracowaniach, Kierownik Budowy wyjaśni je przed rozpoczęciem robót.
- 2.1.5. Bezpośrednio przed przystąpieniem do prac budowlanych i zabiegów konserwatorskich należy wykonać dokumentację fotograficzną, najpierw ogólnikową poszczególnych elewacji, następnie szczegółową dokumentację z poziomu rusztowania. Podczas oglądu, przed przystąpieniem do prac należy dodatkowo zweryfikować program konserwatorski, który pozostawia pewien margines na korektę. Należy wykonać dodatkowe odkrytki, szczególnie w trudnodostępnych, wysokich partiach budynku (gzymsy koronujące, proporce w górnej kondygnacji, opaski okien szczelinowych).
- 2.1.6. Przed przystąpieniem do robót budowlanych należy zabezpieczyć osłabione detale architektoniczne, stolarkę drzwiową i okienną oraz pozostałe, mogące ulec zniszczeniu elementy elewacji. Zabezpieczyć należy partie, które mogłyby być narażone na występowanie czynników mechanicznych czy chemicznych związanych z technologią prac.
- 2.1.7. Podczas wstępnych działań przy elewacji należy uporządkować sprawę przewodów elektrycznych/telefonicznych, prętów, elementów instalacji odgromowej etc. Problemy te są istotne zarówno ze względów estetycznych, jak i z uwagi na bezpieczeństwo wykonujących prace.
  - 2.1.7.1. Z elewacji należy usunąć znajdujące się tam kable (lampy). Niewykorzystywane obecnie elementy instalacji elektrycznych (kable, lampy, mocowania) oraz pozostałe elementy metalowe o nieznannej funkcji należy całkowicie usunąć z elewacji. Pełniące swoją funkcję kable etc. można pozostawić na obiekcie pod warunkiem ustalenia sposobu ich mocowania (odpowiednie osłonki do kabli poprowadzone w mało widocznych miejscach bądź fragmentaryczne zamurowania instalacji).
  - 2.1.7.2. Instalację odgromową należy poddać estetyzacji oraz renowacji. Bednarkę wystającą z gruntu należy naprostować. Połączenia należy uzupełnić i odpowiednio skrócić. Linki / pręty stalowe uziomu należy naciągnąć oraz naprostować. Wszelkie ślady korozji w tym elementów mocowania przygzymsowego, górnego należy zlikwidować przez oczyszczenie, pomalowanie farbami antykorozyjnymi oraz wierzchnimi w kolorze stali ocynkowanej.

2.2. ZEWNĘTRZNA FORMA ARCHITEKTONICZNA

- 2.2.1. Zadaniem niniejszego projektu jest konserwacja, zabezpieczenie oraz odtworzenie elementów zabytkowego zespołu budynków Akademii Morskiej w Gdyni, sztandarowego przykładu modernizmu gdyńskiego, stanowiącego podstawę wpisu obiektu do rejestru zabytków Województwa Pomorskiego.
- 2.2.2. W celu określenia sposobu wykonania robót konserwatorskich i odtworzeniowych należy posługiwać się Programem Prac Konserwatorskich autorstwa Anny Nowakowskiej.
- 2.2.3. Przywraca się w jak największym stopniu oryginalny wygląd obiektu H z okresu z przed II Wojny Światowej.
  - 2.2.3.1. Przywraca się oryginalny kształt cokołu przez odtworzenie żłobkowań według zachowanego, istniejącego wzoru.
  - 2.2.3.2. Elewację ceglana, powierzchnie tynkowane wraz z detalem architektonicznym poddaje się konserwacji.
  - 2.2.3.3. Stolarka drzwiowa została prawie w całości poddana konserwacji. Przywraca się oryginalny kształt i kolor pozostałej 1 sztuce drzwi i scala się je kolorystycznie z innymi drzwiami występującymi na obiekcie. Dokonuje się konserwacji istniejących, stalowych drzwi pożarowych do pomieszczenia silnikowni.
  - 2.2.3.4. Dokonuje się konserwacji, remontu oraz odtworzenia zabytkowych krat okiennych zgodnie z istniejącym, zachowanym wzorem.
  - 2.2.3.5. Dokonuje się wymiany stolarki okiennej na poziomie kondygnacji podziemnej – piwnicy. Stosuje się proste okna drewniane w kolorze białym.
  - 2.2.3.6. Wymienia się stare i duże, skorodowane, murowane studzienki doświetleniowe okien piwnicznych na nowe, estetyczne prefabrykowane studzienki doświetleniowe z górnym rusztem ze stali ocynkowanej.
  - 2.2.3.7. Po pracach izolacyjnych dokonuje się odtworzenia nawierzchni ciągów pieszych oraz wewnętrznych jezdnych.

2.3. DOSTOSOWANIE DO KRAJOBRAZU I OTACZAJĄCEJ ZABUDOWY

- 2.3.1. Istniejący obiekt w zakresie konserwacji i remontu stanowi kontynuację historycznego, międzywojennego charakteru miasta Gdyni.

2.4. ZACHOWANIE I ADAPTACJA ELEMENTÓW HISTORYCZNYCH

- 2.4.1. W związku z zachowaniem oryginalnych, zabytkowych elewacji budynek stanowi ciekawy przykład modernizmu gdyńskiego. Obecna degradacja elewacji spowodowana jest długoletnim użytkowaniem budynku z wykonywaniem tylko fragmentarycznych, doraźnych i niezbędnych reparacji elewacji obiektu.
- 2.4.2. Ogólne wytyczne podczas prowadzenia prac w sąsiedztwie zabytkowych elewacji. Wszelkie elementy zabytkowe elewacji podczas prowadzenia prac muszą być w odpowiedni sposób zabezpieczone w sposób zapobiegający:
  - 2.4.2.1. Uszkodzeniem mechanicznym
  - 2.4.2.2. Zagubieniem
  - 2.4.2.3. Dalszym rozwojem korozji
  - 2.4.2.4. Wszystkie elementy przed poddaniem konserwacji w przypadku demontażu muszą zostać skatalogowane.
  - 2.4.2.5. Ich demontaż z podaniem ilości elementów zdemontowanych musi zostać odnotowany w dzienniki budowy.
  - 2.4.2.6. Należy sporządzić numeryczny spis elementów demontowanych i przedstawić go nadzorowi autorskiemu oraz konserwatorskiemu. Należy przyporządkować nr demontowanemu elementowi zaczynając od nr 1. Poszczególne elementy składowe po rozcłonkowaniu odpowiednio ponumerować zaczynając od nr (przykładowo 1.1). Przykład: drzwi (nr 1) do konserwacji gdzie elementami składowymi będzie: skrzydło (nr 1.1), ościeżnica (nr 1.2), naświetle (nr 1.3), zawiasy (nr 1.4), itd. ...)
  - 2.4.2.7. Elementy po demontażu muszą być składowane w odpowiednich warunkach zapewniających ich bezpieczeństwo, ochronę przed osobami trzecimi, dogodne warunki składowania (niska wilgotność, zapewnienie dobrej wentylacji, ochrona przed warunkami atmosferycznymi).
  - 2.4.2.8. Sposób składowania musi być przedstawiony nadzorowi konserwatorskiemu do akceptacji. Należy potwierdzić kompletność zdemontowanych elementów.
  - 2.4.2.9. Elementy muszą być konserwowane przez odpowiedni personel posiadający właściwe uprawnienia konserwatorskie.
  - 2.4.2.10. Przekazanie do montażu w obiekcie elementów musi być potwierdzone przez nadzór konserwatorski jako elementy oryginalne. Należy potwierdzić kompletność uprzednio zdemontowanych elementów.

- 2.4.2.11. Po zamontowaniu na obiekcie elementy muszą zostać zabezpieczone przed zniszczeniem podczas prowadzenia dalszych prac konserwatorskich oraz budowlanych (np. osłony z płyt OSB, gąbki, folii, itp. – dobór z inspektorem nadzoru konserwatorskiego oraz z inspektorem nadzoru)
- 2.4.2.12. Elementy konserwowane bez demontażu należy chronić przed ponownym zniszczeniem podczas prowadzenia prac budowlanych stosując dodatkowe zabezpieczenia typu ww. osłony.
- 2.4.2.13. Zachowanie oryginalnych elementów historycznych do konserwacji lub do wykorzystania jako wzoru: zgodnie z (PPK) Anny Nowakowskiej.

Historyzujące drzwi w elewacji H/E2

Współczesne, pożarowe drzwi stalowe do zachowania i renowacji

Oryginalny odcinek cokołu ryflowanego

Oryginalne kraty okien

Wzór klamki do wykonania w istniejących drzwiach na wszystkich elewacjach poza drzwiami pożarowymi – wzór z budynku A – elewacja A/E11 lub budynku B – elewacja B/E1

2.5.DOSTOSOWANIE DO POTRZEB OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH

2.5.1.Budynek obecnie dostosowany jest dla dostępu osób niepełnosprawnych. Projekt nie ingeruje w sposób dostępu dla osób niepełnosprawnych.

2.6.INSTALACJE ZEWNĘTRZNE

2.6.1.Odgromowa – elementy skorodowane należy oczyścić oraz zaizolować przeciw korozji farbami do metali w kolorze stali ocynkowanej

2.6.2.Elewacje należy oczyścić z wtórnie zainstalowanych instalacji oraz zlikwidować stare oprawy oświetleniowe zainstalowane na elewacji.

2.7.ODPROWADZENIE WODY OPADOWEJ

2.7.1. Zgodnie ze stanem istniejącym bez zmian.

2.7.2. W obiekcie wymieniono większość rur spustowych oraz rynien

2.7.3. Z powodu nie estetycznego i nieprzystającego do prestiżu budynku Akademii Morskiej w Gdyni wyglądu wpustu rur spustowych w teren podczas wykopów należy wymienić osadniki żeliwne z rewizją na poziomie terenu wejścia rury spustowej pod ziemię na syfony Geigera DN150 z osadnikiem. Kłapa rewizyjna na poziomie chodnika. W dosztukowywanym, dolnym odcinku rury spustowej zastosować systemową rewizję z wypustem awaryjnym w przypadku odbioru instalacji burzowej. W celu osadzenia syfonu Geigera w rudze KD zastosować systemowe redukcje PCV lub żeliwną. W celu wprowadzenia rury spustowej do syfonu zastosować kołnierz kryjący nasadzany. Na narożniku elewacji H/E1 oraz H/E2 rura spustowa posiada już syfon Geigera, który należy jedynie poddać oczyszczeniu i malowaniu farbami ftalowymi w kolorze czarnym.

Syfon z osadnikiem Geigera

2.8. IZOLACJE TERMICZNE

- 2.8.1. Budynek zabytkowy – ze względów konserwatorskich brak możliwości docieplenia ścian w strefie ponad gruntem (budynki są sztandarowymi przykładami modernizmu gdyńskiego). Możliwe jest ocieplenie strefy podziemnej ścian fundamentowych w sposób niewidoczny z poziomu terenu. Po wykonanych pracach dokonać odtworzenia nawierzchni drogowych.
- 2.8.2. Docieplenie strefy podziemnej - styropian fundamentowy, ryflowany, grubości 100mm na kleju bitumicznym na ścianach fundamentowych do poziomu ~12cm poniżej chodnika. Ocieplenie do górnej półki fundamentów. Izolacja cieplna ścian fundamentów i ścian piwnic, z izolacją przeciwwodną, silnie obciążonych, gdzie nie występuje parcie hydrostatyczne na powierzchni płyty. Izolacja termiczna ze względów konserwatorskich nie widoczna z poziomu terenu. Listwa montażowo - wentylacyjna foli kubelkowej znajduje się w linii górnej powierzchni terenu na około budynku. Parametry techniczne materiału izolacyjnego:

- 2.8.2.1. Kształt płyty – zakładkowy z ryflowaniem spodnim
- 2.8.2.2. Wynik współczynnika przewodzenia ciepła $\lambda_{\min}$: 0,036 [W/(m·K)]
- 2.8.2.3. Mała nasiąkliwość - po 28 dobach przy całkowitym zanurzeniu <0,7%
- 2.8.2.4. Naprężenia ściskające przy 10% odkształceniu > 150 kPa
- 2.8.2.5. Wytrzymałość na zginanie: ≥ 200 kPa
- 2.8.2.6. Produkt zgodny z normą PN-EN 13163:2009

2.9. IZOLACJE PRZECIWWODNE I PRZECIWWILGOCIOWE

2.9.1. Izolacja pionowa podziemna z systemowej izolacyjnej masy szpachlowej.

- 2.9.1.1. Parametry techniczne izolacyjnej masy szpachlowej:
- 2.9.1.2. Wykonywanie właściwych, bezspoinowych, hydroizolacji pionowych bez wkładek zbrojących
- 2.9.1.3. Odporna na wysokie ciśnienie wody do 0,8 MPa
- 2.9.1.4. Mostkowanie rys: 1–1,5 mm
- 2.9.1.5. Wykonana z asfaltów modyfikowane polimerami z włóknami zbrojącymi na rozpuszczalnikach organicznych.
- 2.9.1.6. Temperatura zastosowania montażowego +5 st. C do +25 st. C
- 2.9.1.7. Posiada Atest higieniczny PZH
- 2.9.1.8. Technologia wykonania:
- 2.9.1.9. W celu wykonania izolacji pionowej ścian fundamentowych należy wykonać wykop roboczy o kącie nachylenia ścian około 60 stopni.
- 2.9.1.10. Należy zdemontować warstwy nawierzchni pieszo jezdnych. Należy zdjąć warstwę wierzchnią na całej szerokości wykopu naruszającego warstwy nawierzchni. W przypadku kamieni polnych oraz płyt typu „trylinka” należy składować je w celu ponownego użycia.
- 2.9.1.11. Należy wykonać wykop roboczy do spodu fundamentów, a ziemię z wykopów składować w bezpieczny sposób, zapobiegający zniszczeniu wykopu oraz niezagrożający życiu i mieniu. Ziemię z wykopów składować za porozumieniem na terenie Inwestora lub zagospodarować we własnym zakresie.
- 2.9.1.12. Wykop musi posiadać na dnie płaską strefę roboczą szerokości około 60cm od ściany fundamentowej budynku.
- 2.9.1.13. Po wykonaniu wykopu należy oczyścić powierzchnię muru z resztek ziemi, odspojonych elementów, ruchomych elementów. Mur piwniczny powinien „pooddychać” w celu pozbycia się wilgoci z muru około tygodnia. Do dalszych prac można przystąpić za zgodą Inspektora Nadzoru Inwestorskiego, który określi stopień zawilgocenia muru i stwierdzenia czy wymaga on dalszego osuszania.
- 2.9.1.14. Należy przemurować luźne elementy muru oraz uzupełnić brakujące spoiny. Zakaz stosowania zaprawy cementowej.
- 2.9.1.15. Naprawioną powierzchnię należy zagruntować oraz założyć warstwy tynku podkładowego. Systemowy szpryc cementowy 50% powierzchni a następnie systemowy tynk podkładowy pod izolację przeciwwilgociową bitumiczną.
- 2.9.1.16. Uzyskaną gładką powierzchnię należy zagruntować
- 2.9.1.17. Następnie wykonać warstwę izolacji pionowej z systemowej izolacyjnej masy szpachlowej. Izolacja od poziomu terenu do spodu fundamentów. Styki i kanty wewnętrzne wyrobić w zaprawie betonowej C20/25 w celu uniknięcia ostrych przełamań powierzchni i ukierunkowania kierunku spływu wody w gruncie. Wykonać uszczelnienia przy nowych prefabrykowanych studzienkach doświetleniowych.
- 2.9.1.18. Po wykonaniu izolacji termicznej i założeniu folii kubełkowej na listwie montażowej, wentylacyjnej należy zasypać wykop gruntem klasy G1. Grunt zagęszczać w warstwach co 30cm.
- 2.9.1.19. Należy odtworzyć warstwę nawierzchni według rysunków szczegółowych. Należy odtworzyć warstwy nawierzchni z kamieni polnych oraz z płyt nawierzchni pieszo-jezdnej – płyty typu „trylinka”. Niedobór materiału uzupełnić.
- 2.9.2. Izolacja zewnętrzna ścian fundamentowych z folii kubełkowej na systemowej listwie montażowej na poziomie terenu. Folia kubełkowa pełni też zadanie osłonowe i ochronne dla folii kubełkowej. Systemowa listwa pozwalająca na wentylowanie strefy pod folią kubełkową. Listwa montażowo - wentylacyjna folii kubełkowej znajduje się w linii górnej powierzchni terenu na około budynku.
- 2.9.2.1. Materiał: HDPE polietylen z uszczelką elastomero-bitumiczną,
- 2.9.2.2. Temperatura układania: od -30° do +60° C
- 2.9.2.3. Wysokość wytłoczeń: 8 mm
- 2.9.3. Izolacja pozioma ścian fundamentowych – iniekcja ciekłokrystaliczna, jednostronna, wykonywana od zewnątrz z wykopu na poziomie bezpośrednio nad fundamentem. Iniekcję należy też zastosować w pionie, w połączeniu muru oporowego np.

zewnątrznych schodów piwnicznych z ścianą budynku. Zabieg ma na celu ograniczenie przedostawania się wilgoci z muru oporowego na ścianę budynku. Dotyczy także ścian nośnych piwnicznych

2.9.3.1. Parametry techniczne iniektu:

2.9.3.2. Możliwość stosowania w murach o wysokim stopniu przesiąknięcia wilgocią $x < 95\%$

2.9.3.3. Wysoka zdolność penetracji kapilar o małej średnicy

2.9.3.4. Nie tworzenie związków soli szkodliwych dla murów oraz możliwości wykorzystywania w murach grubych

2.9.3.5. Gęstość $\sim 1,05 \text{ kg/dm}^3$

2.10. WENTYLACJA

2.10.1. W celu możliwości kontroli przepływu powietrza w wymienianych oknach piwnicznych należy zastosować systemowe nawietrzaki okienne mocowane w ościeżnicy okien. Nawietrzaki okienne w kolorze okien – białe.

2.10.2. Wymiana czynnych kratki wentylacyjnych elewacyjnych na kratki stalowe, ocynkowane, żaluzjowe w kolorze szarym RAL7039. Kratki nieczynne należy zamurować i odtworzyć lico muru.

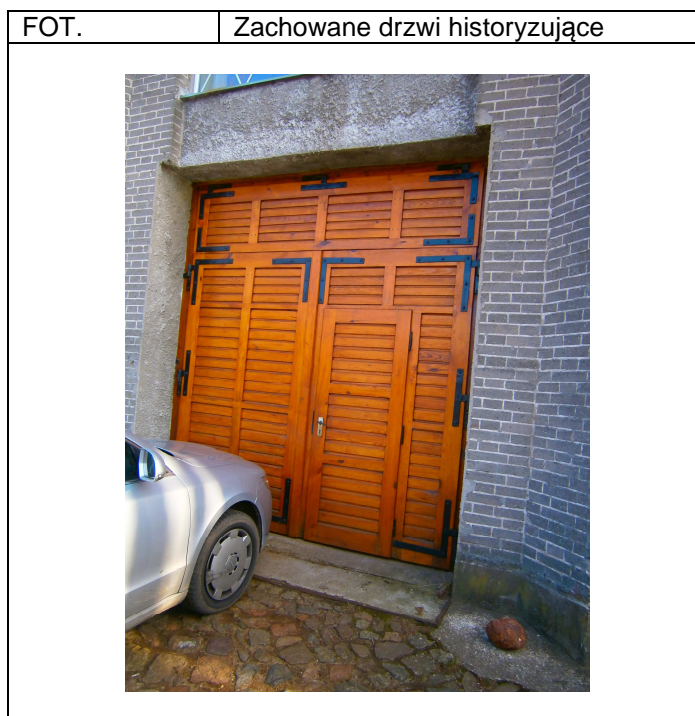
2.11. STOLARKA OKIENNA I DRZWIOWA

2.11.1. Dokonuje się renowacji drzwi pożarowych w elewacji H/E4.

2.11.2. Ze względów na słabą wentylację pomieszczeń lekcyjnych oraz biurowych projektuje się instalację białych nawietrzaków w istniejących oknach kondygnacji naziemnych wszystkich pięter.

2.11.3. W budynku odtworzono już historyzujące drzwi poza jednymi drzwiami na elewacji H/E3. Drzwi należy odtworzyć zgodnie z istniejącymi wzorami na budynku.

2.11.3.1. Wykonuje się drzwi na wzór istniejących drzwi historyzujących.

2.11.3.2. We wszystkich drzwiach należy odtworzyć klamki mosiężne odtworzone na podstawie zachowanych oryginałów

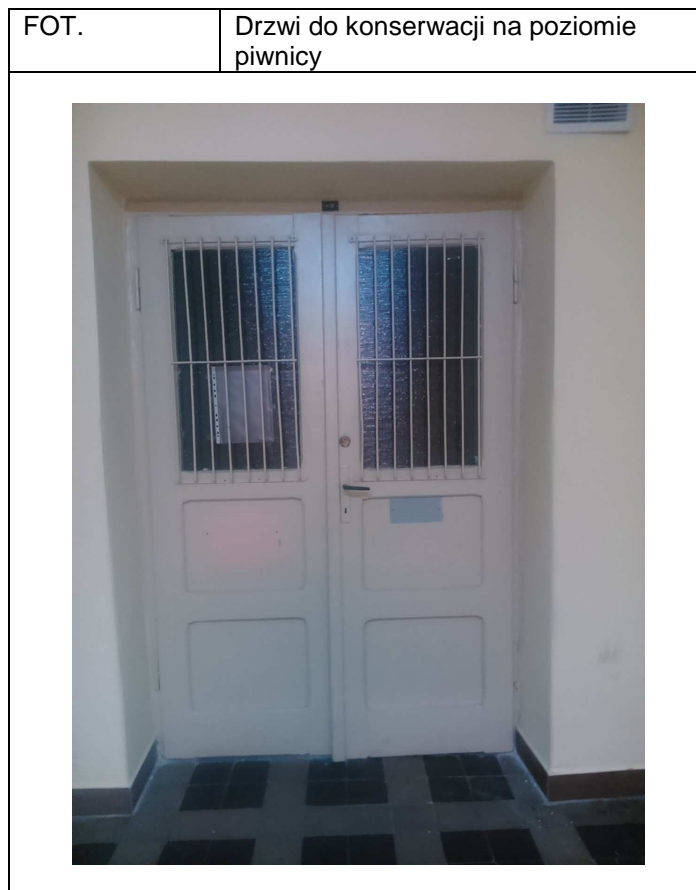
2.11.3.3. We wszystkich drzwiach należy zainstalować nowe odporne na działanie zewnętrznych warunków atmosferycznych zamki oraz wkładki patentowe.

2.11.3.4. Nowe warstwy malarskie drzwi o dużej odporności na wilgoć oraz na niekorzystne działanie promieni słonecznych (UV). Nowo wykonywane drzwi oraz drzwi pożarowe wyposażać w samozamykacze mocowane od wewnętrznej strony budynku. Samozamykacze systemowe z regulowaniem zamykania hydraulicznym. Nastawna siła zamykania, wynosi EN 3 albo EN4. Zamykanie drzwi o szerokości skrzydła do 1100 mm

2.11.3.5. Nie projektuje się wymiany okien piwnicznych w budynku H, gdyż wszystkie okna piwniczne wymieniono na nowe.

2.11.3.6. Poddaje się konserwacji drzwi drewniane na poziomie piwnicy

- 2.12. WYKOŃCZENIE ŚCIAN ZEWNĘTRZNYCH – zgodnie z Programem Prac Konserwatorskich (PPK) autorstwa Anny Nowakowskiej.
- 2.12.1. Demontaż elementów wtórnych na budynku typu stare kable, lampy, nieczynne kratki wentylacyjne, wtórne daszki nad drzwiami.
- 2.12.2. Wykonanie dokumentacji fotograficznej i doprecyzowanie badań odkrywkowych. Bezpośrednio przed przystąpieniem do prac budowlanych i zabiegów konserwatorskich należy wykonać dokumentację fotograficzną, najpierw ogólnikową poszczególnych elewacji, następnie szczegółową dokumentację z poziomu rusztowania. Podczas oglądu, przed przystąpieniem do prac należy dodatkowo zweryfikować program konserwatorski, który pozostawia pewien margines na korektę. Należy wykonać dodatkowe odkrywki, szczególnie w trudnodostępnych, wysokich partiach budynku (np. gzymsy koronujące).
- 2.12.3. Przed przystąpieniem do kolejnych zabiegów należy zabezpieczyć osłabione detale architektoniczne, stolarkę drzwiową i okienną oraz pozostałe, mogące ulec zniszczeniu elementy elewacji. Zabezpieczyć należy partie, które mogłyby być narażone na występowanie czynników mechanicznych czy chemicznych związanych z technologią prac.
- 2.12.4. Konserwacja muru z betonowej cegły z konserwacją i odtworzeniem elementów dekoracyjnych:
- 2.12.4.1. Dezynfekcja obiektu. Przed przystąpieniem do prac budowlanych, działań konserwatorskich, oraz jakichkolwiek zabiegów technologicznych należy wykonać dezynfekcję w miejscu zidentyfikowania mikroflory (głównie dolne partie budynku oraz ewentualne fragmenty muru przy wadliwie zamontowanych rynnach).
- 2.12.4.2. Wzmocnienie i zabezpieczenie silnie osłabionych elementów. Osłabione partie cegieł oraz oryginalnych, dekoracyjnych detali należy wzmocnić przez preparaty na bazie tetraetoksylanu.
- 2.12.4.3. Wstępne wzmocnienie partii rozwarstwionych. W celu wzmocnienia wstępnego zastosować masy iniekcyjne dla podklejania delikatniejszych, oryginalnych tynków i detali architektonicznych.
- 2.12.4.4. Mechaniczne usunięcie wtórnych, zdestruowanych lub zasolonych zapraw spoinujących, tynków i uzupełnień ubytków. Wtórne, np. nieestetyczne cementowe łąty i wadliwie wykonane uzupełnienia zarówno w samych kształtkach ceglanych jak i detalach architektonicznych można usunąć z budynku. Zaprawy takie

- widoczne są m.in. przy niektórych parapetach okiennych. Miejsca braków po obecnych zaprawach należy uzupełnić zaprawą wapienno-cementową.
- 2.12.4.5. Tynki w płycinach międzyokiennych. Obecnie występujące w płycinach międzyokiennych tynki są wtórne i nieestetyczne (przypominają zwykłą, betonową obrzutkę). Tynki te należy w całości usunąć z budynku. Po usunięciu wtórnych zapraw należy dokonać oceny stopnia i stanu zachowania znajdującej się pod nimi oryginalnej wyprawy z miką. W przypadku możliwości konserwacji tynku należy ją wykonać przy pomocy materiału tynkarskiego odpowiadającego oryginałowi. Jeżeli nie będzie możliwe zachowanie oryginału należy wykonać nowy tynk przy pomocy materiału tynkarskiego odpowiadającego oryginałowi.
- 2.12.4.6. Oczyszczanie powierzchni elewacji.
- 2.12.4.7. Doczyszczanie poszczególnych partii detali architektonicznych i cegieł.
- 2.12.4.8. Miejscowe odsalanie obiektu. Niektóre partie murów (szczególnie przyziemia) a także tynków (głównie poziome pasy pod oknami w elewacji zachodniej skrzydła zachodniego) budynku są zasolone.
- 2.12.4.9. Naprawy w partiach murów. Przemurowania, uzupełnienia brakujących lub silnie zdestruowanych cegieł. Flekowanie partii muru.
- 2.12.4.10. Należy pozostawić ubytki świadczące (tylko większe grupy) o prowadzonych podczas II Wojny Światowej w dniach 26-28 marca 1945 roku działaniach zbrojnych na terenie Kompleksu Szkół Morskich. Ślady po amunicji należy zabezpieczyć w sposób zachowawczy, tak by powstrzymać dalszy postęp zniszczeń poprzez ingerencję wody etc. Nie należy na tego typu ubytkach w licu ceglanym przeprowadzać prac restauratorskich – odtwórczych.
- 2.12.4.11. Szycie spękań murów. W miejscach widocznych spękań, a także tam, gdzie ewentualnie pod obecnymi tynkami zidentyfikowane zostaną dodatkowe, znaczne osłabienia w strukturze muru należy wykonać przemurowania i tzw. szycia murów przy zastosowaniu prętów karbowanych ze stali nierdzewnej.
- 2.12.4.11.1. W co 2 spoinie istniejącej rysy muru należy wzdłuż murów wkleić systemowe, karbowane pręty zszywające ze stali nierdzewnej wklejane na systemowych klejach do prętów karbowanych.
- 2.12.4.11.2. Wszelkie rysy i szczeliny należy starannie oczyścić i zszyć prętami wklejając w usunięte i oczyszczone spoiny na głębokość minimalną 40 mm.
- 2.12.4.11.3. Rysy i szczeliny należy po zszyciu zainiektować i uzupełnić spoinę według Programu Prac Konserwatorskich.
- 2.12.4.11.4. Długość minimalna prętów to 1,5 m
- 2.12.4.11.5. Przy wykonywaniu napraw starannie przestrzegać zaleceń producentów systemów.
- 2.12.4.12. Zapuszczanie szczelin, pęknięć, rozwarstwień. W miejscach występowania znacznych rozmiarów (powyżej ok. 3 mm) odspojeń w partii cegieł czy powstałych w wewnętrznych warstwach muru pęcherzy zaleca się ich wypełnienie specjalnymi masami iniekcyjnymi znajdującymi się w ofertach dostępnych na rynku producentów materiałów budowlano-konserwatorskich.
- 2.12.4.13. Uzupełnianie ubytków w ceglach. Duże ubytki muru (partie całych cegieł) należy likwidować metodami przemurowań. Do uzupełniania mniejszych ubytków w ceglach i ich późniejszego opracowania można dobrać zaprawę o odpowiednich parametrach fizykomechanicznych.
- 2.12.4.14. Uzupełnianie ubytków zapraw spoinujących – łączących cegły. W miejscach obecnych ubytków oraz w partiach usunięcia wtórnych lub zdestruowanych zapraw spoinujących cegły należy wykonać ich rekonstrukcję. W miejscach uzupełnień materiał należy scalić kolorystycznie.
- 2.12.5. Wykonanie uzupełnień/rekonstrukcji tynków zgodnie z historycznym opracowaniem
- 2.12.5.1. Zaprawa do rekonstrukcji miejscowych braków w tynkach historycznych (z miką).
- 2.12.5.2. Zaprawa do uzupełnienia mniejszych braków tynków. W miejscach mniejszych ubytków zapraw oryginalnych, w zależności od ich wielkości i grubości, należy zastosować odpowiednie zaprawy konserwatorskie cienkowarstwowe.
- 2.12.6. Konserwacja dekoracyjnych detali architektonicznych - wapienno-cementowych z miką, betonowych – lastriko
- 2.12.6.1. Doprecyzowanie badań stratygraficznych. Przed przystąpieniem do dalszych prac konserwatorskich należy przygotować szczegółową dokumentację fotograficzną każdego z dekoracyjnych detali architektonicznych i uściślić program prac konserwatorskich. Wykonane miejscowo (przy okazji zabiegów oczyszczania) odkrywki schodkowe pomogą w ostatecznej weryfikacji kolorystyki poszczególnych elementów elewacji.
- 2.12.6.2. Oczyszczenie powierzchni.

- 2.12.6.3. Wzmocnienie strukturalne zapraw.
- 2.12.6.4. Zapuszczenie szczelin, pęknięć, rozwarstwień
- 2.12.6.5. Uzupełnienie ubytków.
- 2.12.6.6. Rekonstrukcje brakujących fragmentów
- 2.12.6.7. Dekoracyjne detale należy scalić kolorystycznie.
- 2.12.7. Rekonstrukcja oryginalnego cokołu budynku
  - 2.12.7.1. Oryginalny cokół budynku zachował się częściowo. Został on częściowo usunięty i zastąpiony współczesnym tynkiem.
  - 2.12.7.2. W całym budynku należy zrekonstruować oryginalne opracowanie cokołu zgodnie z historycznym wzorem
  - 2.12.7.3. Do rekonstrukcji stosować mocne zaprawy cementowe z grubym kruszywem. Aby nadać zaprawom cechy imitacji należy wykonać uprzednio stosowne próby na obiekcie.
  - 2.12.7.4. Ważne by odpowiednio opracować ich powierzchnię, stosownie do poszczególnych partii poprzez np. żłobkowanie. Zaprawy do rekonstrukcji muszą być dodatkowo barwione w masie.
- 2.12.8. Miejscowa hydrofobizacja i szlamowanie
  - 2.12.8.1. Celem ochrony przed bezpośrednim działaniem wody opadowej wykonać hydrofobizację wszystkich wystających przed lico a nieprzystłoniętych obróbkami blacharskimi powierzchni poziomych elewacji. W niektórych partiach (miejsca mało widoczne) dla większego zabezpieczenia powierzchni założyć szlasy.
  - 2.12.8.2. Przed założeniem szlamu należy odpowiednio przygotować podłoże (mur/wypust) – zawsze ze spadkiem od elewacji, tak aby na jego powierzchni nie zatrzymywała się spływająca po ścianach woda opadowa.
- 2.12.9. Konserwacja elementów metaloplastycznych oraz metalowych – kraty, barierki, elementy ogrodzenia, instalacja odgromowa.
  - 2.12.9.1. Opisany poniżej pracom należy poddać wszystkie elementy metaloplastyczne znajdujące się na obiekcie.
  - 2.12.9.2. Prace konserwatorskie powinny polegać na usunięciu wtórnych warstw przemalowań i produktów korozji (np. poprzez piaskowanie) i założeniu nowych powłok antykorozyjnych (inhibitorów) oraz warstwy farby. Proponowane farby do malowania powinny mieć stosowne atesty.
  - 2.12.9.3. Kolorystyka poszczególnych elementów znajduje się w rozdziale Wytyczne Konserwatorskie.
  - 2.12.9.4. Ewentualne braki formy (powstałe z przyczyn uszkodzeń mechanicznych bądź w wyniku korozji) należy zrekonstruować metodami kowalskimi.
  - 2.12.9.5. Wiele z oryginalnych krat wymagało będzie napraw ślusarskich polegających m. in. na prostowaniu czy dosztukowywaniu części mocno powyginanych fragmentów.
  - 2.12.9.6. Wiele elementów metalowych typu kraty okienne musi zostać odtworzone ze względów na brak lub wymianę na współczesną nie konserwatorską formę.
  - 2.12.9.7. Należy poddać renowacji elementy typu kominki stalowe, elektryczne lub inne przez zabezpieczenie śladów korozji oraz pomalowanie w kolorze muru. Instalacja gazowa zgodnie z przepisami odrębnymi malowana na żółto.
- 2.12.10. Wykonanie opierzeń blacharskich elewacji oraz parapetów. Stosować blachę tytanowo – cynkową grubości ~0,5mm na rąbek stojący w kolorze (patyna szaro - grafitowa – próbka do akceptacji architekta i nadzoru konserwatorskiego). Opierzenia stosuje się tylko na elementach znacznie wystających poza lico ściany jak parapety, konsole, itp.

2.13. KOLORYSTYKA POSZCZEGÓLNYCH ELEMENTÓW ELEWACJI: według PPK autorstwa Anny Nowakowskiej. Wszystkie kolory elementów należy potwierdzić podczas komisji konserwatorskich lub nadzoru konserwatorskiego w porozumieniu z architektem.

- 2.13.1. Tło elewacji, kolor cegły: (szarość, kolor cementu – malowanie laserunkowe odtworzeniowe w celu oddania kolorystycznego lica cegły) S3005–G80Y / S3005–G50Y / S3010–G80Y)
- 2.13.2. Detal architektoniczny:
  - 2.13.2.1. Cokół ryflowane, poziome pasy, S6005–G50Y
  - 2.13.2.2. Ząbkowany i ryflowany gzyms wieńczący, proporce, S2005–Y60R (ugrowo- różowy)
- 2.13.3. Stolarka drzwiowa w kolorze naturalnego drewna o jasnym, zimnym odcieniu (przypominającym dąb czy buk),
- 2.13.4. Stolarka okienna, S1002–G50Y (lekko zgaszona biel / ecru)
- 2.13.5. Kraty okienne, S1002–G50Y (lekko zgaszona biel / ecru)

2.13.6. Pozostałe elementy metalowe, kraty w przejeździe bramnym, S5020-G70Y (oliwkowo-szary)

2.13.7. Kominy: S4005-G80Y (szary)

2.14. WYMIANA ZDEGRADOWANYCH TYNKÓW WEWNĘTRZNYCH NA POZIOMIE PIWNICY:

2.14.1. Po pracach zabezpieczenia przed penetracją wody ścian piwnicznych w postaci izolacji pionowej oraz poziomej, należy wymienić zdegradowane i zniszczone tynki piwniczne na tynki WTA. Izolacji poziomej poddaje się także ściany nośne piwniczne.

2.14.2. Skuć tynki zdegradowane oraz odspojone na całej powierzchni ściany lub sufitu.

2.14.3. Wywieźć i zutylizować skute tynki

2.14.4. Oczyszczyć ścianę a następnie zagruntować środkiem o wysokiej paroprzepuszczalności

2.14.5. Założyć systemowy tynk 3 warstwowy typu WTA

2.14.6. Pomalować farbami zmywalnymi o wysokiej paroprzepuszczalności

2.14.7. Odtworzyć fartuchy ścienne z gresu na kleju.

3. ODTWORZENIE NAWIERCHNI TERENU

3.1. Ingerencją w otaczający teren budynku spowodowana jest koniecznością wykonania wykopu w celu założenia izolacji pionowej przeciwwodnej oraz termicznej oraz wykonaniem izolacji poziomej fundamentów. Wykonanie wykopów daje powód do remontu nawierzchni chodników wewnętrznych i zewnętrznych.

3.2. Nowa nawierzchnia chodników pieszych na terenie działki 370/11 będzie wykonana:

3.2.1. Zamiana kostki betonowej na płyty betonowe 300/300/50mm w kolorze naturalnym z nawierzchnią ścieralną z otoczków płukanych o uziarnieniu we frakcji 4/15mm. Płyty układane rzędowo na piasku stabilizowanym mechanicznie oraz cementem.

3.2.2. Krawędziowy pas o szerokości około 600mm (w zależności od odchyłu ścieżek) przy budynku elewacja H/E4 oraz krawężniku / obrzeżu betonowym trawnika z szarej kostki granitowej o rozmiarach 4/6cm oraz 8/11cm układanej na piasku stabilizowanym mechanicznie oraz cementem.

3.2.3. Dobór materiału nawierzchni dobrany jest z materiałów szlachetnych ze względów konserwatorskich. Rozwiązanie stanowi kontynuację oryginalnego rozwiązania znajdującego się obecnie przy elewacji H/E2.

Fot. Nawierzchnia terenu wzdłuż elewacji H/E2 z kamieni polnych „kocie łby”

3.3. Odtworzenie pasów jezdnych na terenie działki 370/11 na podbudowie drogowej do poruszania się pojazdów ciężarowych. Pasy jezdne znajdują się od strony elewacji H/1-2, H/E4.

3.4. W celu wykonania prac przy nawierzchni i izolacji należy usunąć tymczasowe urządzenia przy elewacji H/E3 w postaci osłon z poliwęglanu.

4. ROZBIÓRKI

- 4.1. Dokonuje się rozbiórki i utylizacji istniejących studzienek doświetleniowych znajdujących się w złym stanie technicznym i kolidujących z wykonaniem izolacji przeciwwodnej ścian fundamentowych. Stare studzienki zastępuje się nowymi, prefabrykowanymi, z wierzchnią kratą z rusztu stalowego, ocynkowanego.
- 4.2. Dokonuje się rozbiórki i częściowej utylizacji chodników sąsiadujących z elewacją w celu zastąpienia ich preferowanym przez Urząd Konserwatora Zabytków w Gdańsku rozwiązaniem nawierzchni. Należy wywieźć kostkę betonową oraz zutylizować wylewkę betonową przy elewacji H/E3.
- 4.3. Dokonuje się czasowego demontażu studzienek instalacyjnych kolidujących z głębokością wykopów roboczych, odcinków KD i KS w celu wykonania izolacji przeciwwodnej.

Projektant: *mgr inż. arch. Mateusz Gzowski*

Uprawnienia do pełnienia samodzielnych funkcji
technicznych w budownictwie w specjalności
architektonicznej nr ewid. 472/POOKK/2012

Gdańsk, dn.29.04.2015 r.

CZĘŚĆ III

PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH